

پژوهیش‌های ملی حیات ایران

نقشه پراکنش علف‌های هرز مزارع نخود دیم استان کردستان با استفاده از سامانه اطلاعات

جغرافیایی

سحر منصوریان^۱، ابراهیم ایزدی دربندی^۲، محمد حسن راشد محصل^۳، همایون کالونی^۴، سید مسعود نقشبندی^۵

۱- دانشگاه فردوسی مشهد، ۲- مرکز تحقیقات کشاورزی استان کردستان و ۳- کارشناس ارشد زراعت

*sahar_mansourian@yahoo.com

چکیده

شناسایی علف‌های هرز مزارع نخود دیم بعنوان اساسی ترین اقدام در مدیریت علف‌های هرز این محصول محسوب می‌شود. طی سال زراعی ۹۲-۹۳ تعداد ۳۳ مزرعه به عنوان نماینده مزارع نخود دیم کل استان انتخاب شدند و با شمارش علف‌های هرز به تفکیک جنس و گونه در هر مزرعه در نقاط نمونه برداری، شاخص‌های جمعیتی آنها محاسبه شد. در هر مزرعه طول و عرض جغرافیایی و ارتفاع از سطح دریا مکان مورد اندازه‌گیری توسط دستگاه GPS ثبت و با استفاده از این اطلاعات نقشه پراکنش گونه‌های مختلف علف‌های هرز در محیط ArcGIS تولید گردید. نتایج نشان داد که در نمونه برداری در مراحل اولیه و رشد غلاف بندی نخود دیم، تعداد علف‌های هرز مشاهده شده به ترتیب ۵۲ و ۵۸ گونه بودند. علف‌های هرز بی‌تی راخ، پیچک، شیگ و سوزن چوپان، در کلیه شهرستان‌های مورد بررسی در هر دو مرحله غلاف بندی، در دیواندره مشاهده نشدند. هر دو مرحله در شهرستان کامیاران و بی‌تی راخ در مرحله غلاف بندی، در دیواندره مشاهده نشدند. واژه‌های کلیدی: نقشه پراکنش، شاخص غالیت، فراوانی، یکنواختی، میانگین تراکم

مقدمه

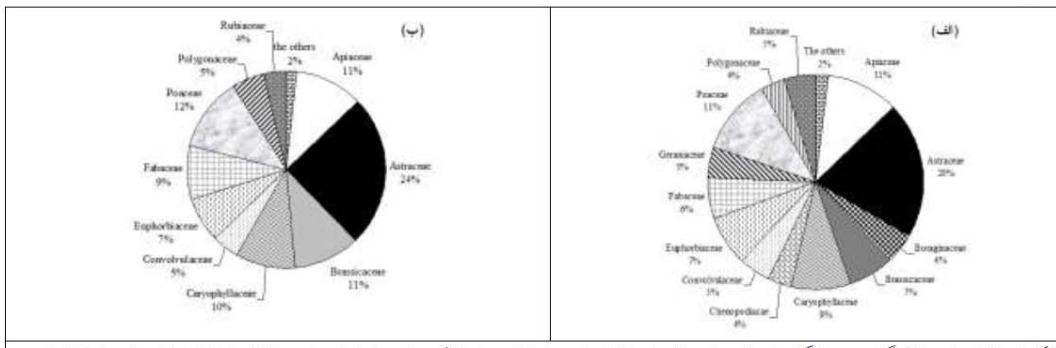
ایران با میانگین ۶۶۷۷۶۰ هکتار سطح زیر کشت نخود، چهارمین رتبه جهان در کشت نخود را دارد است (فائز، ۲۰۰۴) و استان کردستان با ۷۲۵۵۰ هکتار، رتبه سوم از نظر سطح زیر کشت نخود در کشور را دارد که از این مقدار ۷۲۰۴۳ هکتار آن به صورت کشت دیم می‌باشد (بی‌نام، ۱۳۹۰). با توجه به اهمیت علف‌های هرز نخود در تولید عملکرد بالقوه نخود، به نظر می‌رسد تهییه نقشه پراکنش علف‌های هرز نخود بعنوان اساسی ترین اقدام در مدیریت تلفیقی علف‌های هرز محسوب می‌شود. با اطلاع از وجود علف‌های هرز خاص در یک منطقه میتوان در مورد روش‌های کنترل آنها تصمیم گرفت و برنامه ریزی لازم را انجام داد. سامانه اطلاعات جغرافیایی برای مدیریت و تلفیق اطلاعات کشاورزی و تجزیه و تحلیل آنها در علم علف‌های هرز کاربرد مناسبی دارد (میشل و پایک، ۱۹۹۶). برای توسعه مدیریت مناسب علف‌های هرز، دسترسی به اطلاعات کافی در مورد پراکنش مکانی، زمانی و تراکم علف‌های هرز بسیار مهم است (کولر و لاتینی، ۲۰۰۵). حسن و همکاران (۲۰۱۰) به مطالعه و ترکیب گیاهی علف‌های هرز نخود در ناحیه کارآک پاکستان پرداختند و اذعان داشتند که جمع آوری اطلاعات درخصوص چگونگی انتشار و توزیع علف‌های هرز از سالی به سال دیگر کمک مؤثری در بهبود سازی مدیریت علف‌های هرز می‌نماید. از آنجایی که بر اساس آمار موجود، نخود مهمترین محصول زراعی استان کردستان پس از گندم می‌باشد و با توجه به اینکه تاکنون مطالعاتی در این ارتباط در استان کردستان انجام نشده است، این پژوهش انجام شد.

مواد و روش‌ها

طی سال زراعی ۱۳۹۱-۹۲ از مزارع نخود دیم شهرستان های شاخص استان کردستان تعداد ۳۳ مزرعه بر اساس سطح زیر کشت، خصوصیات توبوگرافی و آمار بدست آمده از سازمان جهاد کشاورزی استان کردستان، مزارع عمده تولیدکننده نخود انتخاب و سپس اطلاعات مربوط به شهرستان ها از طریق نمونه برداری از جمعیت علف های هرز ثبت شد. نمونه برداری با استفاده از روش سیستمیک W ارائه شده توسط مک کولی و همکاران (۱۹۹۱)، انجام شد. ابتدا علف های هرز هر کادر به تفکیک جنس و گونه دقیقاً شناسایی و شمارش شد. زمان نمونه برداری در مناطق مختلف استان طی ۲ مرحله و شامل نمونه برداری در مرحله ظهور سومین برگ شانه ای نخود و انتهای مرحله تشکیل غلاف نخود بود. برای این منظور ضمن نمونه برداری از مزارع، مختصات هر مزرعه از قبیل طول و عرض جغرافیایی وارتفاع از سطح دریا توسط دستگاه GPS ثبت شد. پس از انجام محاسبات لازم و تعیین شاخص های جمعیتی علف های هرز، مختصات جغرافیایی مزارع مورد ارزیابی در مناطق مورد بررسی در قالب یک بانک اطلاعاتی (در محیط Access) به این اطلاعات مرتبط گردید. این بانک اطلاعاتی لایه اصلی داده ها را در محیط سامانه ArcGIS اطلاعات جغرافیایی تشکیل داد. در نخستین گام، اطلاعات ذکر شده در نرم افزار ArcMap از مجموعه نرم افزارهای (ESRI, 2007) بر اساس طول و عرض جغرافیایی ثبت شد و بصورت یک لایه اطلاعات نقطه ای تهیه گردید و بدین ترتیب لایه اطلاعاتی اصلی گونه های مختلف علف های هرز تهیه گردید. در مرحله بعدی با استفاده از تکنیک تلفیق (Overlay) این اطلاعات به نقشه ژئوفنی شده استان کردستان متصل گردید و در نهایت نقشه پراکنش گونه های مختلف علف های هرز مزارع نخود دیم استان کردستان تولید گردید.

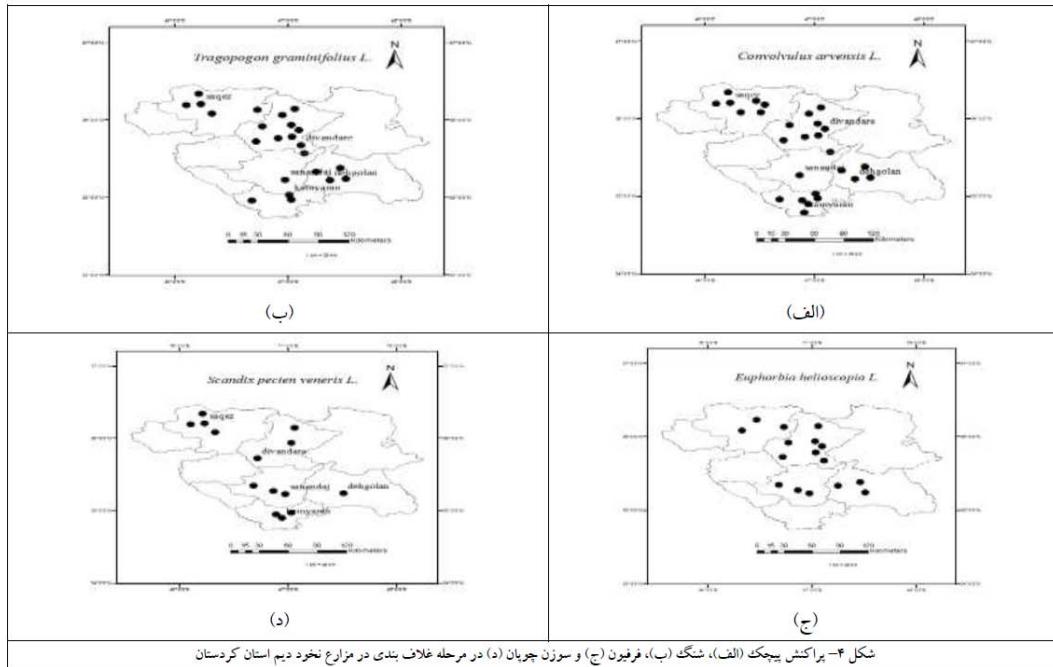
نتایج و بحث

در این بررسی ها، ۶۱ گونه علف هرز از ۲۲ خانواده گیاهی شناسایی شد. در مراحل اولیه رشد نخود دیم، خانواده های کاسنی، غلات، چتریان و میخکیان به ترتیب با ۱۱، ۱۱ و ۹ درصد از کل گونه های علف هرز (۲۴ گونه از ۵۲ گونه علف هرز) را به خود اختصاص دادند (شکل ۱-الف). در مرحله غلاف بندی نخود دیم، خانواده های کاسنی، غلات، شب بو، چتریان و میخکیان به ترتیب با ۱۲، ۱۱، ۱۱ و ۱۰ درصد از کل گونه های علف هرز (۳۳ گونه از ۵۸ گونه علف هرز) را به خود اختصاص دادند (شکل ۱-ب).

شکل ۱- خانواده های مختلف گیاهی و درصد گونه های علف هرزی متعلق به این خانواده ها در مزارع نخود دیم استان کردستان در طی نمونه برداری در (الف) مراحل اولیه رشد و (ب) مرحله غلاف بندی

شکل ۲ و ۳ و ۴ پراکنش این گونه های علف های هرزی متعلق به این خانواده ها در مزارع نخود دیم استان کردستان نشان می دهد. نتایج بررسیها از مشکلات سال های قبل زادعین حاکی از این بود که علف های هرز ذکر شده از سال های گذشته بعنوان پهنه برگ های مهم مزارع نخود مطرح بوده

منابع

بن‌نام. ۱۳۹۰. آمارنامه محصولات زراعی و باقی (سال زراعی ۱۳۸۸-۸۹). دفتر آمار و فن آوری اطلاعات معاونت برنامه ریزی و اقتصادی وزارت جهاد کشاورزی تهران.

- ESRI. 2007. ArcGIS version 9.2. ESRI Readlands C.A.
 FAO. 2004. FAO Year Book. FAO Publication.
 Hassan, G., I. Khan, M.Z. Khan, N.H. Shah, M. Khan and M. Liaquatullah. 2010. Weed flora of chickpea in district Lakki Marwat, NWFP, Pakistan. Sarhad J. Agric. 26: 79-86.
 Kooler, M. and Lanini, W.T. 2005. Site-specific herbicide applications based on weed maps provide effective control. California Agric. 59:182-187.
 McCully, K.M., G. Simpson and A.K.Watson. 1991. Weed survey of Nova Scotia Lowbush (*Vaccinium angustifolium*) fields. Weed Sci. 39:180-185.
 Mitchell, K. M. and Pike, D. R. 1996. Using a geographic information system (GIS) for herbicide management. Weed Technol. 10:856-864.